

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 16Csp/126/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121216930
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Šiška, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:6121216930.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom JUDr. Borisom Šiškom, PhD., v spore žalobcu: Silverside, a.s., so sídlom Plynárenská 7/B, Bratislava - Ružinov, IČO: 50 052 560, zastúpený: VIVID LEGAL, s.r.o., so sídlom Plynárenská 7/A, Bratislava Ružinov, IČO: 36 807 915, proti žalovanej: C. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XX, Y. B., v konaní o zaplatenie 4 450,36 eura s príslušenstvom a iné, takto

rozhodol:

I. Konanie sa v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 382 eur, úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty vo výške 282,39 eura a úroku z omeškania z jednotlivých splátok nad rámec ich istiny z a s t a v u j e.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 2473,42 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 54,87 eura od 16.01.2018 do 09.05.2018, zo sumy 60,85 eura od 16.02.2018 do 09.07.2018, zo sumy 61,79 eura od 16.03.2018 do 18.04.2019, zo sumy 62,74 eura od 16.04.2018 do 18.04.2019, zo sumy 63,71 eura od 16.05.2018 do 18.04.2019, zo sumy 64,69 eura od 16.06.2018 do 18.04.2019, zo sumy 65,69 eura od 16.07.2018 do 18.04.2019, zo sumy 66,70 eura od 16.08.2018 do 18.04.2019, zo sumy 67,73 eura od 16.09.2018 do 18.04.2019, zo sumy 68,78 eura od 16.10.2018 do 18.04.2019, zo sumy 69,84 eura od 16.11.2018 do 18.04.2019, zo sumy 70,91 eura od 16.12.2018 do 18.04.2019, zo sumy 72,01 eura od 19.04.2019 do 28.05.2019, zo sumy 73,12 eura od 16.01.2019 do 28.05.2019, zo sumy 74,24 eura od 16.02.2019 do 28.05.2019, zo sumy 75,39 eura od 16.03.2019 do 28.05.2019, zo sumy 76,55 eura od 16.04.2019 do 28.05.2019, zo sumy od 77,33 eura od 16.05.2019 do 28.05.2019, zo sumy 31,51 eura od 16.06.2019 do zaplatenia, zo sumy 78,93 eura od 16.07.2019 do zaplatenia, zo sumy 80,15 eura od 16.08.2019 do zaplatenia, zo sumy 81,38 eura od 16.09.2019 do zaplatenia, zo sumy 82,64 eura od 16.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 83,91 eura od 16.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 85,20 eura od 16.12.2019 do zaplatenia, zo sumy 86,52 eura od 16.01.2020 do zaplatenia, zo sumy 87,85 eura od 16.02.2020 do zaplatenia, zo sumy 89,21 eura od 16.03.2020 do zaplatenia, zo sumy 90,58 eura od 16.04.2020 do zaplatenia, zo sumy 91,98 eura od 16.05.2020 do zaplatenia, zo sumy 93,40 eura od 16.06.2020 do zaplatenia, zo sumy 94,84 eura od 16.07.2020 do zaplatenia, zo sumy 96,30 eura od 16.08.2020 do zaplatenia, zo sumy 97,78 eura od 16.09.2020 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet žalobcu, ktorý je vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., IBAN: SK23 0900 0000 0051 1211 3862.

III. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

IV. Žalovanej sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou pôvodne doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica ako upomínaciemu súdu dňa 11.01.2021 požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaná je povinná zaplatiť mu sumu istinu vo výške

4068,36 eura, sumu zmluvných úrokov vo výške 1390,66 eura, zmluvnú pokutu vo výške 382 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy vo výške 2716,18 eura od 10.11.2020 do zaplatenia, ako aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm jednotlivých omeškaných splátok presne špecifikovaných v žalobe. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca na základe Zmluvy poskytol žalovanej úver. Žalovaná sa zaviazala splácať Úver prostredníctvom pravidelných mesačných splátok vo výške 141,16 eura. Žalovaná sa dostala so splácaním Úveru do omeškania. Žalobca upomienkou č. 1 zo dňa 22.01.2018 a zo dňa 19.02.2018 vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej mesačnej splátky Úveru a súčasne upozornil žalovanú, že (i) si Žalobca od omeškania s úhradou príslušnej splátky uplatňuje zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním, t.j. zmluvnú pokutu a úrok z omeškania, (ii) vymáhanie nárokov Žalobcu môže byť odovzdané do mandátnej správy a (iii) že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude Žalovaný v omeškaní so splácaním viac ako 3 (slovom: tri) mesiace, Žalobca môže pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu zo Zmluvy. Žalovaná si Poslednú výzvu zo dňa prevzala dňa 26.02.2018. Nakoľko sa žalovaná dostala do omeškania so splácaním Úveru: Žalobca má právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 10 % p.a. z dlžnej sumy nezaplatennej splátky Úveru od prvého dňa omeškania (článok IX. Zmluvy), Žalobca má právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. z dlžnej sumy nezaplatennej splátky Úveru od prvého dňa omeškania (článok II. Zmluvy), Žalobca má právo na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy zmluvnej pokuty, ktorá bude vyčíslená ku dňu zosplatnenia Úveru od prvého dňa omeškania. Žalobca oznámením o zosplatnení pohľadávky zo Zmluvy zo dňa 13.10.2020 (i) oznámil žalovanej, že ku dňu 13.10.2020 pristupuje ku zosplatneniu pohľadávky (Úveru) zo Zmluvy a (ii) Žalobca vyčísliť výšku dlžnej sumy na sumu 5.889,64 eura a súčasne (iii) vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy (sumy zosplatneného Úveru).

2. Žalovaná sa nevyjadрила k žalobe, pretože táto jej bola doručená po 15 dňoch od zverejnenia oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu podľa § 116 ods. 2 CSP, pretože sa súdu nepodarilo doručiť jej žalobu na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky a ani zistiť jeho skutočný pobyt po uskutočnení všetkých potrebných úkonov.

3. Súd vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby podľa § 138 CSP, zmluvnej pokuty vo výške 382 eur, ako aj úroku z omeškania k vyčíslenej zmluvnej pokuty, keďže táto nebola dojednaná individuálne. Žalobca zobral podaním zo dňa 25.11.2021 žalobu čiastočne späť a to v časti zmluvnej pokuty, úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty, a úrokov z omeškania z jednotlivých splátok úveru a to tak, že sú uplatňované len z istiny bez príslušenstva. Zároveň upravil petít po čiastočnom späťvzatí.

4. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

5. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

6. Podľa § 146 ods.1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatí žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

8. Pretože žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal návrh čiastočne späť skôr ako sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie, súhlas žalovanej so späťvzatím návrhu nebol potrebný, súd akceptoval čiastočné späťvzatie žaloby a konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 382 eur, úroku z omeškania zo zmluvnej pokuty vo výške 282,39 eura a úroku z omeškania z jednotlivých splátok nad rámec ich istiny zastavil.

9. Súd vo veci nariadil pojednávanie, pričom vykonal pojednávanie podľa § 180 CSP v neprítomnosti strán sporu, za účasti právneho zástupcu žalobcu. Súd vykonal pojednávanie podľa § 1 ods. 2 vyhlášky č. 24/2021 Z. z., o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu, keďže vec podľa jeho názoru neznesie ďalší odklad, a to predovšetkým s ohľadom na skutočnosť, že žaloba bola podaná 11.01.2021, teda vec má toho času

už viac ako rok, zohľadňujúc nemenne dôležitý fakt, a síce už pomerne dlhotrvajúcu pandémiu v súvislosti s ochorením Covid -19, ktorá veľmi negatívne zasiahla do fungovania súdov, pričom spôsobilá odročovanie pojednávania, v dôsledku čoho prišlo k zvýšeniu počtu nevybavených vecí v senáte. Podľa názoru súdu tak neexistoval žiaden dôvod, pre ktorý by v tejto veci nemalo byť nariadené pojednávanie, pretože ďalšie oddialenie nariadenia pojednávania by zasiahlo aj do práv strán sporu na prejednanie a rozhodnutie veci v primeranej lehote od podania žaloby. Žalovaná, ktorej bolo predvolanie na pojednávanie doručené podľa § 111 ods. 3 CSP svoju neúčast' neospravedlnila. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní poukázal na súhrnné informácie o poskytnutých spotrebiteľských úveroch za prvý štvrtrok 2017, ako aj nato, že nebankové spoločnosti poskytujú finančné prostriedky za vyššiu odplatu ako napríklad banky. Ďalej upriamil pozornosť na stránku ministerstva vrámci RPMN, od ktorej sa odvíja určenie údajov obsiahnutých v spotrebiteľských úveroch. V záverečnej reči doplnil, najmä vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (predbežný právny názor súdu), že odplata podľa úroku, ktorú má žalovaný zaplatiť nie je neprimeraná.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní žiadal o odročenie pojednávania, vzhľadom na prezentovaný predbežný názor súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovi úveru, ktorý názor ho zjavne prekvapil, pretože tento následne žiadal nielen o odročenie pojednávania, ale aj prerušenie pojednávania. Hoci v danej veci ani neexistoval dôvod na prerušenie pojednávania, súd zhovievavo pristúpil k takému návrhu a pojednávanie prerušil. Čo sa týka návrhu na odročenie pojednávania, tento návrh súd nemohol akceptovať, keďže bolo povinnosťou právneho zástupcu žalobcu adekvátne sa pripraviť na pojednávanie, nielen formálne sa tohto zúčastniť. V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť žalobcu na skutočnosť, že súd môže pojednávanie odročiť len z dôležitého dôvodu, pričom medzi takýto dôvod celkom určite nepatrí nedôvodné odročenie pojednávania z dôvodu absencie prípravy právneho zástupcu na pojednávanie. Vyslovenie predbežného právneho posúdenia má slúžiť na odvrátenie prekvapivého rozhodnutia súdu, avšak pokiaľ je prekvapivé pre právneho zástupcu, ktorý sa spoliehal na iný postup súdu, nemožno vyhovieť jeho požiadavke, aby sa mohol k predbežnému právnenému názoru písomne vyjadriť. Okrem toho, ani takýto predbežný právny názor súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nemohol byť pre právneho zástupcu žalobcu, ani pre žalobcu prekvapivý, pretože súdy už viackrát konštatovali a judikovali bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru (viď napríklad rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou, sp. zn. 11Csp/91/2021 zo dňa 03.11.2021, rozsudok Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 4Csp/161/2016 zo dňa 09.02.2018, rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 6Csp/79/2018 zo dňa 14.10.2021, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 10Csp/136/2020 zo dňa 29.06.2021). Okrem toho, súd upriamuje pozornosť na č. 2 ods. 2 základných princípov Civilného sporového poriadku, podľa ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít (obdobne aj súdov toho istého stupňa). Nad rámec uvedeného súd už len poznamenáva, že do legitímnych očakávaní celkom určite nepatrí rozhodovanie podľa vôle, predstáv a želaní strán konania, v dôsledku čoho ani prípadná nezhoda medzi predbežným právny posúdením súdu a predstáv právneho zástupcu žalobcu ako strany konania nemôže byť dôvodom na ďalšie odročovanie a predlžovanie konania. V tomto kontexte teda nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhovie, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. Právo na súdnu ochranu nemôže byť porušené tým, že všeobecný súd vysloví svoj právny názor, rozhodne na jeho základe a svoje rozhodnutie náležite odôvodní (II. ÚS 77/06).

11. Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu (jeho právneho zástupcu) a žalovanej a vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinami predloženými stranami konania a zistil tento skutkový a právny stav :

12. Dňa 26.07.2017 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 5500 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť žalobcovi v 60 mesačných splátkach po 141,16 eura pri splatnosti prvej splátky 15.09.2017, s termínom konečnej splatnosti dňa 15.08.2022, pričom každá splátka bola splatná 15. dňa v mesiaci. Celková čiastka na zaplatenie predstavovala sumu 8469,60 eur, pri úrokovej sadzbe úveru 18,50 % ročne, RPMN 19,62%, priemernej RPMN 14,84%, doby trvania zmluvy do 15.08.2022 a úrokovej sadzby pre prípad omeškania spotrebiteľa 5,00% ročne (články

I a II zmluvy o spotrebiteľskom úvere). Citovaná zmluva obsahuje celkovo XIV článkov: I. úvodné ustanovenia, II. úver, III. podmienky pre čerpanie úveru, IV. podmienky pre uplatňovanie úrokovej sadzby, V. ročná percentuálna miera nákladov a predpoklady použité na jej výpočet, VI. ochrana osobných údajov, VII. odstúpenie od zmluvy zo strany dlžníka, VIII. odstúpenie od zmluvy zo strany veriteľa, IX. upozornenie na následky nesplácania, X. predčasné splatenie úveru, XI. názov a adresa orgánu dohľadu, uplatnenie reklamácií a riešenie sporov, XII. zmeny zmluvy, zánik záväzkov a sadzobník poplatkov, XIII. ostatné ustanovenia, XIV. splátkový kalendár. Z článku II. bod 1 vyplýva, že predmetný spotrebiteľský úver žalobca poskytol žalovanej na splatenie iných jej záväzkov. Súčasťou zmluvy je aj splátkový kalendár, v ktorom je uvedený dátum splatnosti každej splátky, jej výška, ktorá je rozčlenená aká jej časť prípadne na istinu, a aká časť na úroky.

13. Na základe upomienky č. 1 zo dňa 22.01.2018 žalobca upozornil žalovanú na jej omeškanie so splátkou splatnou dňa 15.01.2018 a to vo výške 136,10 eura, súčasne si uplatnil aj náhradu nákladov za vystavenie upomienky vo výške 3 eur. Upomienka obsahovala aj upozornenie, že od omeškania s úhradou mesačnej splátky v predpísanom termíne splatnosti si uplatňuje žalobca zmluvné a zákonné nároky spojené s omeškaním s úhradou a to zmluvnú pokutu a úrok z omeškania. Uvedenú upomienku si žalovaná neprevzala v odbernej lehote na adrese uvedenej v zmluve.

14. Poslednou výzvou zo dňa 19.02.2018 žalobca oznámil žalovanej, že napriek listovej upomienke neeviduje úhradu mesačných splátok vo výške 277,26 eura, okrem toho evidoval voči nej aj náklady za vystavenie listových upomienok vo výške 16 eur. Žalovaná bola vyzvaná k úhrade dlžnej sumy mesačnej splátky v lehote 3 dní s upozornením, že pokiaľ dlžná suma akejkoľvek mesačnej splátky nebude uhradená a s jej úhradou bude žalovaná v omeškaní zo splácaním viac ako tri mesiace žalobca môže pristúpiť k zosplateniu celého dlhu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zásielka odoslaná žalovanej bola doručená dňa 26.02.2018, ktorá skutočnosť vyplýva z fotokópie doručienky.

15. Predžalobnou výzvou žalobcu zo dňa 13.10.2020 na zaplatenie a oznámenie o zosplatení pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 321 982 333 žalobca dal žalovanej na vedomie, že v poslednej výzve zo dňa 20.07.2019 bola upozornený na možnosť zosplatenia úveru. Vzhľadom k tomu, že sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou splátok o viac ako tri mesiace, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru ku dňu 13.10.2020. Žalovaná bola zároveň vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 5889,64 eur, ktorá pozostáva z istiny úveru 4068,36 eura, zmluvných úrokov vo výške 1390,66 eura, úrokov z omeškania vo výške 5,00% ročne z dlžných splátok úveru vo výške 141,23 eura, zmluvnej pokuty vo výške 10,00% ročne z dlžných splátok úveru vo výške 282,39 eura a ostatných záväzkov v zmysle sadzobníka poplatkov vo výške 7 eura a to do 14 dní. Zásielka bola žalovanej doručená dňa 26.10.2020, čo preukazuje fotokópia doručienky predložená žalobcom.

16. Z platobnej disciplíny k Zmluve o spotrebiteľskom úvere na refinancovanie č. 321 982 333 je zrejmé, že žalovaná realizovala úhradu vo výške 141,16 eura dňa 20.09.2017, vo výške 141,16 eura dňa 14.11.2017, vo výške 141,16 eura dňa 23.11.2017, vo výške 108,73 eura a to dňa 05.12.2017, vo výške 37,49 eura a to dňa 09.01.2018, vo výške 86,91 eura a to dňa 09.05.2018, vo výške 47,23 eura a to dňa 11.06.2018, vo výške 126,84 eura a to dňa 09.07.2018, vo výške 1381,45 eura a to dňa 18.04.2019, vo výške 814,45 eura a to dňa 28.05.2019. Žalovaná zaplatila na predmetný úver celkovo 3026,58 eura.

17. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny v mesiaci júli 2017 dosahoval priemerný úrok pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti (v časti nové obchody) od jedného do piatich rokov 7,17% ročne.

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 1 ods. 4 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.) na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

22. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

23. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

24. Podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

25. Podľa § 11 ods. 1 písmeno b) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

26. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

28. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

29. Podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa v čase vzniku zmluvy upravoval zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Tento za spotrebiteľský úver označuje dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky úveru alebo v inej právnej forme a za zmluvu o spotrebiteľskom úvere zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ). Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ). Na právny vzťah súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka a zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, pretože zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy. žalobca vystupuje ako podnikateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa a nemohol ovplyvniť obsah zmluvy, ani obsah všeobecných podmienok.

30. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že medzi žalobcom a žalovanou existoval záväzkový vzťah na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej dňa 26.07.2017 podľa § 497 Obchodného zákonníka a aj to, že veriteľ pri uzatváraní a plnení z tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti teda ako dodávateľ a žalovaná, ktorá je fyzickou osobou tak nekonala, čiže bola spotrebiteľom a preto je uvedená zmluva zároveň aj spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka. V konaní ďalej nebolo sporné, že predmetný úver je spotrebiteľským úverom, na ktorý sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, pričom na predmetný spotrebiteľský úver nedopadá žiaden prípad taxatívnej enumerácie prípadov, ktoré sú vyňaté z pôsobnosti predmetného zákona (§ 1 ods. 3).

31. Pretože ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie dohodnutá odplata podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty (viď nižšie) sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu (pozri § 21 ods. 2 ZSU) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Najvyššia prípustná výška odplaty je stanovená v závislosti od rozhodujúcej referenčnej sadzby bankových úverov a pôžičiek, pričom, tak, ako uvádza ustálená judikatúra súdov, určenie najvyššej prípustnej výšky odplaty sa odvíja od násobku priemeru úrokových sadzieb, za ktoré banky poskytujú spotrebné úvery. V ustanovení § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. sa zavádza zásada, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 VOZ pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

32. Je bez akýchkoľvek pochybností, že odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi netvorí len úrok, ale aj poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Uvedené priamo vyplýva z ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Osobitný význam úrokov ako jednej zo zložiek odplaty sa prejavuje v tom, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia

zmluvy vyžadoval v ust. § 9 ods. 2 písm. i) uvádzať i úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru. Je preto potrebné bez akýchkoľvek pochybností pripustiť, aby táto zložka odplaty, teda úrok, podliehal súdnemu prieskumu so zameraním na zistenie, či je v súlade s dobrými mravmi alebo nie.

33. Súd v predmetnom prípade zistil, že RPMN (analogicky pre tento pojem možno používať aj slovo odplata) RPMN od 1 do 5 rokov pri výške úveru od 1 500 eur do 6 500 eur, vzťahujúca sa na prejednávany prípad bola vo výške 12,99% (údaje zistené zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2017 na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky. Pretože zo zmluvy vyplýva, že odplata bola dohodnutá a vyjadrená v RPMN vo výške 19,62 % súd dospel k nepochybnému záveru, že táto podstatne neprevyšuje odplatu vo výške 12,99 %, ktorá bola požadovaná v obdobných prípadoch za spotrebiteľské úvery. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť v zmysle § 1a ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne, teda dojednaná odplata by bola neplatná len vtedy, ak by bola vyššia ako 25,98 % teda by predstavovala dvojnásobok priemernej RPMN (12,99%). Vzhľadom na uvedené je celkom zrejmé, že odplata bola dojednaná v súlade s právnymi predpismi, ktoré súd citoval vyššie. Na podporu svojej argumentácie súd uvádza, že vychádzal z výšky odplaty reflektovaného do RPMN, pretože nie výška úrokovej sadzby, ale výška odplaty vyjadrená pomocou RPMN je rozhodujúcim faktorom pre ustálenie celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom s poukazom § 19 zákona o spotrebiteľských úveroch (rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4CoCsp/23/2020 zo dňa 21.10.2020). Zároveň súd jednoduchým matematickým výpočtom zistil - vynásobením počtu splátok a výšky splátky (60 x 141,16 eura), že celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ splatiť bola uvedená správne. Okrem toho, z informatívneho výpočtu RPMN dostupného na internete zistil, že RPMN bolo uvedené síce v nesprávnej výške (19,62 %), avšak nebolo v neprospech spotrebiteľa, pretože v skutočnosti bolo v nižšej výške, a to vo výške 18,50%.

34. Ďalej sa súd zaoberal výškou úrokovej sadzby dojednanej v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, a to z dôvodu poskytnutia vyššej ochrany slabšej strane sporu, keďže ide o spor vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Súd predovšetkým posudzoval, či je dojednaný úrok vo výške 18,50% v súlade s dobrými mravmi (§ 39). Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah, bez ohľadu na zmluvnú voľnosť a bez ohľadu na to, kto rozpor s dobrými mravmi zavinil, ako i na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere, dostane do rozporu so všeobecne uznávaným názorom, ktorý vo vzťahu medzi ľuďmi určuje (niekedy aj v právnych normách), aký má byť obsah tohto právneho úkonu tak, aby bol v súlade so základnými morálnymi zásadami. Hoci maximálna výška úrokov pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nebola v čase poskytnutia úveru žiadnym právnym predpisom limitovaná a bola ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky podstatným spôsobom presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy. Napriek tomu, že predmetný úver bol poskytnutý nebankovým subjektom, dojednanie úrokov nemôže a aj nesmie výrazne prekračovať úrokové sadzby oproti bankovým subjektom. Doterajšia judikatúra súdov nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Za v rozpore s dobrými mravmi je potrebné považovať úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 13Co/188/2017 zo dňa 06.06.2017). V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009, 3Cdo/173/2003, z ktorých jednoznačne vyplýva, že pokiaľ výška zmluvných úrokov prevýši priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100%, je neprijateľná a odporuje dobrým mravom, t. j. dojednaná výška zmluvných úrokov je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).

35. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

36. Na základe uvedeného súd dospel k nepochybnému záveru, že žalobca nemá nárok na dohodnuté úroky, pretože tieto sú v rozpore s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože podľa zverejnených priemerných úrokových sadziieb na webovom sídle Národnej banky SR úroková miera úverov poskytovaných pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období 7/2017 pri spotrebiteľských úveroch pre domácnosti činila hodnotu 7,13 % pri úveroch od 1 do 5 rokov, pričom v zmluve bol dohodnutý úrok vo výške 18,50 %, ktorý o 159 % prevyšuje priemer úrokov na trhu pri porovnateľných úveroch. Z dôvodu absolútnej neplatnosti právneho úkonu v časti úrokovej sadzby je preto potom potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, v dôsledku čoho má žalobca nárok na vrátenie iba dlžnej istiny od ktorej súd odpočítal všetky realizované platby žalovanou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2473,42 eura (5500 eur - 3026,58 eura (splatená suma) - spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z jednotlivých dlžných a splatných splátok, z ktorých žalobca požadoval iba istinu, pričom výška úroku z omeškania je v súlade s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba určená ECB a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu v dňoch, ktoré nasledovali po dni zročnosti jednotlivých splátok a pretože žalobcov žalobný návrh v tejto časti uvedené kritérium zohľadňuje, súd žalobe v časti úroku z omeškania vyhovel v navrhovanom rozsahu po úprave petitu vyhovel. Keďže došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru, došlo tým pádom aj k strate výhody splátok. S poukazom na vyššie uvedené súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, pretože vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bola žaloba nedôvodná.

37. Súd zároveň zamietol návrh žalovanej na vykonanie dokazovania vyjadrením sa žalobcu k predbežnému právnemu názoru aj s poukazom na argumentáciu v odseku 10 tohto rozsudku. Podľa názoru súdu vykonanie takého dokazovania by ani nebolo hospodárne, pretože žalobca sa mal možnosť vyjadriť, aj keď bola žalovaná nečinná, z dôvodu neznámej adresy jej aktuálneho pobytu. V tejto súvislosti podľa názoru súdu, samotné vyjadrenie k predbežnému právnemu názoru by ani nemalo z kvalitatívneho hľadiska charakter dôkazu, ale len vyjadrenie k vyjadreniu právneho názoru súdu. V tomto kontexte, ako súd už uviedol, rozhodnutie súdu podľa predbežného právneho názoru súdu nezakladá porušenie práva na spravodlivý proces. Právo na súdnu ochranu nemôže byť porušené tým, že všeobecný súd vysloví svoj právny názor, rozhodne na jeho základe a svoje rozhodnutie náležite odôvodní (II. ÚS 77/06). Súd tak nemohol akceptovať vykonanie takého typu dokazovania, a to len pre absenciu prípravy na pojednávanie zo strany právneho zástupcu žalobcu. Okrem toho, súdu bolo zrejmé, že nepochopenie pojmov spotrebiteľského práva, malo za následok adresovanie prednesov právneho zástupcu žalobcu, predovšetkým k posudzovaniu správnosti RPMN a jeho výške. Súd však zreteľne vyslovil svoj predbežný právny názor k neprimeranej výške úrokovej sadzby a nie k RPMN, ktorú považoval za súladnú s právnymi predpismi. Nad rámec uvedeného, hoci súd urobil numerickú chybu v predbežnom právnom posúdení (výpočet sumy, ktorú by mala žalovaná uhradiť), táto chyba však nebola v konečnom rozhodnutí v neprospech žalobcu, práve naopak súd konvalidoval nesprávny výpočet z predbežného právneho posúdenia, ktorý však musel byť žalobcovi známy aj z predložených dôkazov (výška úveru, výška platieb).

38. Pretože týmto rozhodnutím sa konanie končí, súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP s poukazom na podľa § 255 odsek 1 CSP, zohľadňujúc § 256 ods. 1 CSP a v konaní úspešnejšej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže jej žiadne v konaní ani nevznikli. Celková výška žalovanej sumy bola 5841,02 eura (a to vyčíslená istina, úroky a zmluvný pokuta), pričom žalobca bol celkovo úspešný v časti 2473,42 eura (42,34 %) a žalovaná v časti 3367,60 eura (57,66 %), pritom zohľadňujúc zavinenie žalobcu na zastavení konania v časti sumy 382 eur. V konaní by tak bola úspešnejšia žalovaná, avšak jej celkový úspech nebolo potrebné počítať, pretože žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, keďže bola v konaní nečinná.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.